

St.prp. nr. 51

(2006–2007)

Om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av fellesskapsprogrammet for sysselsetting og sosial solidaritet - PROGRESS (2007–2013)

*Tilråding fra Utenriksdepartementet av 16. mars 2007,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Stoltenberg II)*

1 Bakgrunn

Fellesskapsprogrammet PROGRESS (2007-2013) ble formelt vedtatt i EU 24. oktober 2006 ved Europaparlaments- og rådsbeslutning 1672/2006/EU. PROGRESS er en forkortelse for «Programme for Employment and Social Solidarity», det vil si Program for sysselsetting og sosial solidaritet.

Fellesskapsprogrammet skal støtte opp om EUs politikk og fremme tiltak på de sysselsettings- og sosialpolitiske områdene. Programperioden er 2007-2013.

EU har invitert EØS/EFTA-statene til å delta i programmet. Det er enighet mellom regjeringene i Island, Liechtenstein og Norge om at de tre statene bør delta.

Norsk deltagelse gjør det nødvendig med budsjettvedtak over flere år, og i henhold til Grunnlovens § 26, andre ledd er det derfor nødvendig med Stortingets samtykke til deltagelse i beslutningen i EØS-komiteen. Med sikte på at Norge skal kunne delta i programmet så snart som mulig i 2007 er det lagt opp til at stortingsproposisjonen fremmes før beslutningen i EØS-komiteen. Det er forventet en beslutning i EØS-komiteen våren 2007.

Utkast til beslutning i EØS-komiteen og uoffisiell norsk oversettelse av Europaparlaments- og

rådsbeslutning 1672/2006/EU om opprettelse av fellesskapsprogrammet PROGRESS (2007-2013) følger som vedlegg til proposisjonen.

2 Nærmere om fellesskapsprogrammet

Opprettelse av PROGRESS

PROGRESS innebærer en sammenslåing og videreføring av de fire EU-programmene vedrørende sosial eksklusjon, anti-diskriminering, sysselsetting og likestilling mellom kjønnene. Norge har deltatt i alle fire program frem til utgangen av 2006. I tillegg vil PROGRESS inkludere en del aktiviteter på arbeidsmiljø- og trygdeområdet. Programmet representerer således en vesentlig del av EUs programinnsats på arbeidslivs- og de sosialpolitiske områdene.

Europaparlaments- og rådsbeslutning 1672/2006/EU av 24. oktober 2006 er fattet med sikte på å videreføre virksomhet som ble innledd med vedtakene for de enkelte delprosjektene; rådsvedtak 2000/750/EU av 27. november 2000 (anti-diskriminering), rådsvedtak 2001/51/EU av 20. desember 2000 (likestilling), Europaparlaments- og rådsved-

tak nr. 50/2002/EF av 7. desember 2001 (sosial ekskludering), nr. 1145/2002/EF av 10. juni 2002 (sysselsetting) og nr. 848/2004/EF av 29. april 2004 (organisasjonsvirksomhet på likestillingsområdet), samt virksomhet på arbeidsmiljøområdet.

Anti-diskriminering er et av EUs grunnleggende prinsipper. De delene av programmet som vedrører anti-diskriminering vil derfor støtte opp under direktiver som er vedtatt med hjemmel i artikkel 13 i Amsterdamtraktaten. Dette er direktivene om likebehandling i arbeidslivet (2000/78/EF) og om forbud mot diskriminering på grunnlag av rase eller etnisk opprinnelse (2000/43/EF). Disse er ikke innlemmet i EØS-avtalen, men tilsvarende bestemmelser er innarbeidet i arbeidsmiljøloven og diskrimineringsloven. Tilsvarende gjelder de delene som omhandler likestilling mellom menn og kvinner, som støtter opp under direktiver som er vedtatt med hjemmel i artiklene 2 og 3 i traktaten.

Europaparlaments- og rådsvedtaket av 24. oktober 2006 om opprettelsen av PROGRESS er også knyttet opp til EUs sysselsettingsstrategi som ble lansert 1997, og som er nedfelt i Amsterdamtraktaten, og den mer overordnede strategien for vekst og sysselsetting (Lisboa-strategien) fra 2000. PROGRESS skal gi finansiell støtte til aktiviteter som kan bidra til gjennomføringen av EUs mål innen de sysselsettings- og sosialpolitiske områdene.

Bakgrunnen for opprettelsen av ett enhetlig program er et ønske fra EU om en fortsettelse og videreutvikling av arbeidet på samtlige programområder, samtidig som det fra Europakommisjonens side er et uttrykkelig mål om konsolidering og rasjonalisering av EUs finansieringsinstrument. EUs erfaringer med tidligere programmer der programområdene videreføres i PROGRESS har vært gjennomgående positive ut fra de evalueringer som er gjort. Det er derfor grunn til å tro at videreføringen av aktivitetene i et samlet program skal kunne gi positive resultater.

Generelle mål

Programmets generelle mål er:

1. å styrke kunnskap og forståelse på programområdene,
2. å støtte utviklingen av statistiske verktøy og metoder og felles indikatorer,
3. å støtte og overvåke gjennomføringen av EUs lovgivning og politiske mål og vurdere effekter og innvirkning av disse,

4. å fremme nettverksbygging, gjensidig læring, kartlegging og spredning av god praksis og nyskapende tilnærninger på europeisk nivå,
5. å øke bevisstheten hos både aktører og folk flest om EUs politikk og mål på programområdene, og
6. å styrke EU-nettverkenes evne til å fremme, støtte og videreutvikle EUs mål og politikk.

Likestilling mellom kjønnene skal fremmes i alle deler av programmet og dets aktiviteter.

Struktur og arbeidsform

Programmet vil være delt opp i fem deler:

- sysselsetting,
- sosial beskyttelse og integrasjon,
- arbeidsvilkår,
- anti-diskriminering og mangfold, og
- likestilling.

Europakommisjonen skal støttes av en programkomité med deltagelse fra de statene som deltar i programmet. Programkomiteen vedtar selv hvordan de organiserer sitt arbeid og vil fungere som en styrende komité for programarbeidet.

Europakommisjonen skal etablere nødvendig kontakt med Komiteen for sosial beskyttelse og Sysselsettingskomiteen for å informere om aktivitetene i programmet. Andre berørte komiteer skal også informeres. Disse komiteene, som består av representanter fra EUs medlemsstater, står for mye av utforming av politikken på arbeidslivs- og de sosialpolitiske områdene i EU. Norge deltar ikke i disse komiteene, men har blant annet gjennom deltagelse i EFTAs arbeidsgrupper kontakt med dem.

Rapportering og evaluering

Rapporter fra arbeidet skal formidles både til spesielt berørte grupper og befolkningen generelt. Europakommisjonen skal ved behov drøfte gjennomføring og resultater med de viktigste aktørene. For å sikre regelmessig overvåking av programmet, skal årlige virksomhetsrapporter utarbeides av Europakommisjonen og overleveres til Europaparlamentet samt til programkomiteen.

Programvirksomheten vil bli gjenstand for større evalueringer halvveis ut i programperioden og ved programmets slutt. Denne vil støttes av løpende evalueringer. Evalueringene gjennomføres av Kommisjonen med bistand fra eksterne eksperter.

3 Konstitusjonelle forhold

Siden norsk deltakelse i programmet krever årlige økonomiske bidrag i programperioden på syv år, må Stortingets samtykke til deltakelse i EØS-komiteens beslutning innhentes, jf. Grunnlovens § 26 annet ledd. For å forhindre at Norge forsinker ikrafttredelsen av beslutningen, samt å sikre deltagelse i programmet så tidlig som mulig i 2007, fremmer Regjeringen forslag om at Stortinget gir sitt samtykke før beslutningen fattes i EØS-komiteen. Dermed behøver Norge ikke ta forbehold om konstitusjonelle prosedyrer ved vedtakelsen av EØS-komiteens beslutning. Det er ikke forventet at det vil komme endringer i utkastet til EØS-beslutning. Dersom den endelige avgjørelsen avviker vesentlig fra utkastet, vil saken bli lagt fram for Stortinget på nytt.

4 EØS-komiteens beslutning

Med sikte på deltaking for EØS/EFTA-statene i EUs fellesskapsprogram PROGRESS, vil EØS-komiteen vedta en endring av protokoll 31, artikkel 5 i EØS-avtalen slik at avtalen også omfatter dette programmet. I innledningen til utkastet til beslutning blir det vist til artikkel 86 og 98 i EØS-avtalen, som gjør det mulig for EØS-komiteen å endre vedleggene og visse protokoller i avtalen. Det tas utgangspunkt i at protokoll 31 endres slik at utvidelse av samarbeidet får anvendelse fra 1. januar 2007, som er starten på den syvårsperioden programmet skal gjennomføres.

Artikkell 1 i utkastet slår fast at Europaparlements- og rådsbeslutning 1672/2006/EF av 24. oktober 2006 om innføringen av fellesskapsprogrammet for sysselsetting og sosial solidaritet, PROGRESS (2007–2013), skal innlemmes i EØS-avtalens protokoll 31 artikkel 5.

Artikkell 2 slår fast at beslutningen i EØS-komiteen skal tre i kraft så snart komiteen har mottatt meddelelse fra alle parter i medhold av artikkel 103 i EØS-avtalen, og at den får anvendelse fra 1. januar 2007.

Artikkell 3 slår fast at beslutningen skal kunnegjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

5 Økonomiske og administrative konsekvenser

Arbeidet med gjennomføring av programmet i Norge vil bli lagt til Arbeids- og inkluderingsdepartementet og Barne- og likestillingsdepartementet, med Arbeids- og inkluderingsdepartementet som koordinerende instans.

Samlet budsjett for programmet for de syv årene er 743,25 mill. euro. Omregnet etter kurs 8,20 tilsvarer det 6,095 mrd. kroner. Norges bidrag for hele perioden er beregnet til 131,4 mill. kroner. Beregningen er basert på et EFTA-tilskudd på 2,28 %, hvorav Norge betaler 94,54 % (det er prosentsatsene for 2007), og kurs 8,20.

I tillegg kommer tilskudd til administrative kostnader, som gjelder Kommisjonens merutgifter pga. EØS/EFTA-statenes deltagelse i programmet. De fastsettes årlig i EØS-budsjettet. Ut fra 2007-budsjettet kan det anslås at Norges andel utgjør omlag 7 mill. kroner for hele perioden. Utgiftene deles mellom Arbeids- og inkluderingsdepartementet og Barne- og likestillingsdepartementet, som vil dekke 12 % av de totale kostnadene, dvs. den andel som gjelder likestilling mellom kjønnene og en forholdsmessig del av de administrative kostnadene.

Det er i tillegg utgifter til tre nasjonale eksperter som lånes ut til Kommisjonen, to på Arbeids- og inkluderingsdepartementets område og én på Barne- og likestillingsdepartementets område.

Departementene vil innarbeide kostnadene i sine ordinære budsjetttrammer.

Størstedelen av utgiftene for deltagelse i PROGRESS er videreføring av kostnader som man har hatt i forbindelse med deltagelse i de tidligere fire delprogrammene. Utgiftene dekkes over Arbeids- og inkluderingsdepartementets budsjett, kapittel 601 post 21 og Barne- og likestillingsdepartementets budsjett, kapittel 846 post 79.

Innlemming av PROGRESS i EØS-avtalen krever verken lov- eller forskriftsendringer.

6 Vurdering og tilråding

Regjeringen ønsker at Norge skal være en bidragsyter i arbeidet med å skape et solidarisk, inkluderende og trygt Europa. Det er i norsk interesse å delta aktivt i det europeiske samarbeidet om tiltak knyttet til de arbeidslivspolitiske-, sosialpolitiske og likestillingspolitiske områdene.

PROGRESS vil i hovedsak gjennomføre aktiviteter på områder der Norge allerede har deltatt i

tidligere programmer. Deltakelsen i programmet vil være uten forpliktelser for norsk politikkutforming. Fordeler ved deltakelse i programmet vil være kunnskapsutveksling og kunnskapsutvikling, faglig og politisk samarbeid og deltakelse i europeiske nettverk både på myndighets- og organisasjonsnivå.

Deltakelsen i tidligere programmer har gitt norske myndigheter god anledning til å delta i slike aktiviteter og skape nettverk mot europeiske institusjoner og medlemslandenes myndigheter. Myndighetene har gjennom tidligere programmer blant annet arrangert såkalte «Peer Review» møter i Norge, der det er blitt presentert gode erfaringer for andre EØS-stater om henholdsvis norsk politikk som ligger til grunn for høy yrkesdeltakelse blant kvinner og norsk politikk overfor bostedsløse.

Programmet bidrar til utforming av blant annet sammenlignbar statistikk for EØS-området og gjennomfører studier innenfor avgrensede emner. Dette kan være av betydning for kunnskapstilfallet for videre utvikling av norsk politikk på de aktuelle områdene.

Norske forskningsmiljøer kan gjennom innlemming av programmet i EØS-avtalen, gis adgang til å delta i anbud om å gjennomføre studier og andre aktiviteter under programmet. Erfaringene fra tidligere programmer viser at norske forskningsmiljøer og organisasjoner i varierende grad har deltatt i aktiviteter under disse programmene. Noen familjøer og organisasjoner har hatt og har godt utbytte av sin deltakelse i prosjekter og nettverk. For eksempel fikk Norge i samarbeid med Island finansiert prosjekter under alle de fem årlige utlysningene i den siste programperioden for handlingsprogrammet for likestilling. Det ser ut til at Norge rent økonomisk fikk like mye tilbake i prosjektstøtte som man betalte i kontingen til dette programmet. Prosjektene tok opp ulike likestillingspolitiske temaer. Resultatene av deltakelsen var økt og samlet kunnskap, men like viktig var samarbeidet for å formidle kunnskap og erfaringer innen politikkområdet. Norge har videre, i samarbeid med andre land, fått finansiert viktige forskningsprosjekter både innenfor handlingspro-

grammet mot diskriminering og handlingsprogrammet for sosial inkludering. Man har også fått finansiert informasjonsprosjekter, som blant annet har vært nyttige i forbindelse med gjennomføring av likebehandlingsbestemmelser i arbeidsmiljøloven.

Deltakelse i programmet vil tillate disse aktivitetene å bli videreført, samtidig som det vil gi anledning til å mobilisere flere norske forskningsmiljøer og organisasjoner til deltakelse i europeiske samhandlingsprosjekter.

Videre vil deltakelse i fellesskapsprogrammet gi nyttige impulser og innspill også på det sosiale og pensjonspolitiske området. En viktig og vesentlig del av arbeidet på pensjonsområdet gjelder samarbeidet i MISSOC (Mutual Information System on Social Protection), som er en sentral felleseuropéisk informasjonsdatabase for trygdeordninger i EØS-området og i Sveits. Norge har deltatt i MISSOC siden 2000. Deltakelsen i PROGRESS vil gi mulighet til fortsatt deltakelse.

Programmet omfatter også andre områder som er sentrale i norsk politikk, og hvor det er og vil være stor aktivitet i årene som kommer. Herunder kan nevnes blant annet arbeidet med nye lover på anti-diskriminerings- og tilgjengelighetsområdet og arbeid knyttet til arbeidsmarkeds- og sosialpolitiske utfordringer slik som reform av velferdstjenester, mobilitet av arbeidskraft og tiltak for å møte aldringen av befolkningen.

Alt i alt gir deltakelse i PROGRESS muligheter til å være med å fremme norske interesser i den europeiske prosessen på disse områdene, blant annet gjennom å medvirke i de faglige drøftelsene som ligger forut for utarbeidelse av eventuelt EØS-relevant regelverk på disse områdene. Deltakelse vil også kunne innebære et vesentlig læringsutbytte av nærmere samhandling med EU-statene på disse områdene.

På bakgrunn av dette tilrår Arbeids- og inkluderingsdepartementet sammen med Barne- og likestillingsdepartementet at Stortinget samtykker til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om å innlemme fellesskapsprogrammet PROGRESS (2007-2013) i EØS-avtalen. Utenriksdepartementet slutter seg til dette.

Utenriksdepartementet

til rår:

At Deres Majestet godkjener og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av fellesskapsprogrammet for sysselsetting og sosial solidaritet – PROGRESS (2007-2013).

Vi HARALD, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av fellesskapsprogrammet for sysselsetting og sosial solidaritet – PROGRESS (2007-2013), i samsvar med et vedlagt forslag.

Forslag

til vedtak om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av fellesskapsprogrammet for sysselsetting og sosial solidaritet – PROGRESS (2007–2013)

I

Stortinget samtykker i at Norge deltar i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av fellesskapsprogrammet for sysselsetting og sosial solidaritet – PROGRESS (2007-2013).

Vedlegg 1

EØS-komiteens beslutning nr. [...] av [...] om endring av protokoll 31 til EØS-avtalen om samarbeid på særlege områder utenfor de fire friheter

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, endret ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt «avtalen», særlig artikkel 86 og 98, og på følgende bakgrunn:

1. EØS-avtalens protokoll 31 er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. .../... av ...¹.
2. Samarbeidet mellom avtalepartene bør utvides til å omfatte europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1672/2006/EU av 24. oktober 2006 om opprettelse av et fellesskapsprogram for sysselsetting og sosial solidaritet – Progress².
3. Avtalens protokoll 31 bør derfor endres for å gjøre et slikt utvidet samarbeid mulig fra 1. januar 2007 –

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkelen 1

I avtalens protokoll 31 artikkel 5 gjøres følgende endringer:

1. Ny tekst i nr. 5 skal lyde:
«5. EFTA-statene skal delta i fellesskapsprogrammene og -tiltakene nevnt i de to første strekpunktene i nr. 8 fra 1. januar 1996, i programmet nevnt i tredje strekpkt fra 1. januar 2000, i programmet nevnt i fjerde strekpkt fra 1. januar 2001, i programmene nevnt i femte og sjette strekpkt fra 1. januar 2002, i programmene nevnt i sju-

¹ EUT L

² EUT L 315 av 15.11.2006, s. 1.

ende og åttende strekpkt fra 1. januar 2004 og i programmene nevnt i niende og tiende strekpkt fra 1. januar 2007.»

2. I nr. 8 skal nytt strekpkt lyde:

«– 32006 D 1672: Europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1672/2006/EU av 24. oktober 2006 om opprettelse av et fellesskapsprogram for sysselsetting og sosial solidaritet – Progress (EUT L 315 av 15.11.2006, s. 1).»

Artikkelen 2

Denne beslutning trer i kraft dagen etter at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser etter avtalens artikkel 103 nr. 1³.

Den får anvendelse fra 1. januar 2007.

Artikkelen 3

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Brussel, [...].

For EØS-komiteen

Formann

[...]

EØS-komiteens sekretærer

[...]

³ [Forfatningsrettelige krav angitt.][Ingen forfatningsrettelige krav angitt.]

Vedlegg 2

Europaparlaments- og rådsavgjerd nr. 1672/2006/EF av 24. oktober 2006 om skiping av eit fellesskapsprogram for sysselsetjing og sosial solidaritet — Progress

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNIONEN HAR —

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet, særleg artikkel 13 nr. 2, artikkel 129 og artikkel 137 nr. 2 bokstav a),

med tilvising til framlegget frå Kommisjonen,

med tilvising til fråsegna frå Det europeiske økonomi- og sosialutvalet¹,

med tilvising til fråsegna frå Regionutvalet²,

etter den framgangsmåten som er fastsett i artikkel 251 i traktaten³, og

ut frå desse synsmåtane:

1. Det europeiske rådet i Lisboa 23.-24. mars 2000 tok med fremjing av sysselsetjing og sosial integrasjon som ein integrert del av den overordna strategien til Unionen med siktet på å nå det strategiske målet for det neste tiåret om å verte den mest konkuransedyktige og dynamiske kunnskapsbaserte økonomien i verda, og verte i stand til å skape berekraftig økonomisk vekst med fleire og betre arbeidsplassar og større sosial utjamning. Det vart fastsett ambisiøse mål med siktet på at unionen igjen skal stette krava til full sysselsetjing, betre kvaliteten og produktiviteten i arbeidslivet og fremje sosial utjamning og ein inkluderande arbeidsmarknad. Vidare vart strategien nok ein gong eit sentralt emne på møtet til Det europeiske rådet i Brussel 22.-23. mars 2005.
2. I tråd med den uttrykkjelege planen til Kommisjonen om å konsolidere og rasjonalisere finansieringsordningane til fellesskapet, bør det ved denne avgjerda skipast eitt einskilt einskapsleg program der det vert fastsett ei vidareføring og utvikling av dei verksemndene som er sette i verk på grunnlag av rådsbeslutning av 27. november 2000 om fastsettelse av Fellesska-

pets handlingsprogram til bekjempelse av forskjellsbehandling (2001-2006)⁴, rådsvedtak av 20. desember 2000 om iverksetting av et fellesskapshandlingsprogram med hensyn til Fellesskaps strategi for likestilling mellom kvinner og menn (2001-2005)⁵ og europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 50/2002/EF av 7. desember 2001 om iverksetting av Fellesskaps handlingsprogram for å fremme samarbeid mellom medlemsstatene om bekjempelse av sosial utstøting⁶, avgjerd nr. 1145/2002/EF av 10. juni 2002 om fellesskapstiltak for å stimulere sysselsetjinga⁷ og nr. 848/2004/EF⁸ av 29. april 2004 om skiping av eit fellesskaps handlingsprogram for å fremje organisasjonar som driv verksemd på europeisk plan på området likestilling mellom kvinner og menn, i tillegg til dei verksemndene som er gjennomførde på fellesskapsplan når det gjeld arbeidsvilkår.

3. Under det ekstraordinære møtet til Det europeiske rådet i Luxembourg 20.-21. november 1997 om sysselsetjing vart den europeiske strategien for sysselsetjing lagt fram for å samordne sysselsetningspolitikken til medlemsstatane på grunnlag av felles vedtekne retningslinjer og tilrådingar. Den europeiske strategien for sysselsetjing er no den viktigaste ordninga på europeisk plan for gjennomføring av sysselsetnings- og arbeidsmarknadsmåla til Lisboastrategien.
4. Det europeiske rådet i Lisboa konkluderte med at talet på menneske som lever under fattigdomsgrensa og som er sosialt utstøytte i EU, er uakseptabelt, og fant det difor naudsynt å gjøre ein vesentleg innsats for å utrydde fattigdom ved å fastsetje høvelege mål. Desse måla vart

¹ TEU C 255 av 14.10.2005, s. 67.

² TEU C 164 av 5.7.2005, s. 48.

³ Fråsegna frå Europaparlamentet av 6. september 2005 (TEU C 193 E av 17.8.2006, s. 99), felles haldning frå Rådet av 18. juli 2006 (TEU C 238 E av 3.10.2006, s. 31) og haldning frå Europaparlamentet av 27. september 2006 (enno ikkje offentleggjord i TEU).

⁴ TEF L 303 av 2.12.2000, s. 23.

⁵ TEF L 17 av 19.1.2001, s. 22. Vedtaket endra ved vedtak nr. 1554/2005/EF (TEU L 255 av 30.9.2005, s. 9).

⁶ TEF L 10 av 12.1.2002, s. 1. Avgjerala sist endra ved avgjerd nr. 786/2004/EF (TEU L 138 av 30.4.2004, s. 7).

⁷ TEF L 170 av 29.6.2002, s. 1. Avgjerala endra ved avgjerd nr. 786/2004/EF.

⁸ TEU L 157 av 30.4.2004, s. 18. Avgjerala endra ved vedtak nr. 1554/2005/EF.

- vedtekne av Det europeiske rådet i Nice 7.-9. desember 2000. Det var også semje om at politikk for å motkjempe sosial utstøytning bør byggje på den opne samordningsmetoden, som kombinerer nasjonale handlingsplanar og eit initiativ frå Kommisjonen med omsyn til samarbeid.
5. Demografiske endringar er på lang sikt ei stor utfordring for evna til sosialomsorgssystema til å syte for tilstrekkelege pensjonar og helsetenester og langtidshelsepleie av høg kvalitet som er tilgjengelege for alle og som kan finansierast på lang sikt. Det er viktig å fremje politikk som kan føre til både tilstrekkeleg sosialomsorg og berekraftige sosialomsorgssystem. Det europeiske rådet i Lisboa har fastslått at samarbeid på dette området skal byggjast på den opne samordningsmetoden.
 6. Det bør leggjast vekt på den særskilde situasjonen til innvandrarar i denne samanhengen og på kor viktig det er å gjere tiltak for å gjere svart arbeid om til lovleg sysselsetjing.
 7. Å sikre minstestandardar og ei vedvarande betring av arbeidsvilkåra i EU er ein sentral del av europeisk sosialpolitikk og eit viktig overordna mål i Den europeiske unionen. Fellesskapet spelar ei viktig rolle med omsyn til å støtte og utfylle verksemndene til medlemsstatane på områda helse og tryggleik for arbeidstakarar, arbeidsvilkår, medrekna kravet om å kunne kombinere arbeid og familieliv, vern av arbeidstakarar når arbeidskontrakta deira vert avslutta, informasjon, samråd med og deltaking av arbeidstakarar og representasjon og kollektivt forsvar av interessane til arbeidstakarar og arbeidsgjevarar.
 8. Lik handsaming er eit grunnleggjande prinsipp i Den europeiske unionen. I artikkel 13 i traktaten er det fastsett tiltak for å motkjempe skilnadshandsaming på grunnlag av kjønn, rase eller etnisk opphav, religion eller tru, funksjonshemmning, alder eller seksuell legning. Lik handsaming er også forankra i artikkel 21 i Pakta til Den europeiske unionen om grunnleggjande rettar. Det bør takast omsyn til dei særskilte kjenneteikna ved ulike typar skilnadshandsaming og det bør parallelt utarbeidast høvelege tiltak for å førebyggje og motkjempe éin eller fleire formar for skilnadshandsaming. Ved vurdering av kor tilgjengeleg programmet er og resultata av det, bør det difor takast omsyn til dei særskilte krava til funksjonshemma med omsyn til å sikre dei full og lik tilgang til dei verksemndene som vert finansierte av dette programmet, og resultata og vurderinga av desse verksemndene, medrekna kompensasjon for dei

tilleggskostnadene dei har på grunn av funksjonshemmingsa si. Røynsler som er samla etter mange år med motkjemping av visse former for skilnadshandsaming, medrekna skilnadshandsaming på grunnlag av kjønn, kan verte nyttig ved motkjemping av andre typar skilnadshandsaming.

9. På grunnlag av artikkel 13 i traktaten har Rådet vedteke følgjande direktiv: 2000/43/EF av 29. juni 2000 om gjennomføring av prinsippet om likebehandling uansett rase eller etnisk opprinnelse⁹, som forbyr skilnadshandsaming på grunn av rase eller etnisk opphav mellom anna innanfor sysselsetjing, yrkesopplæring, utdanning, varer og tenester og sosialomsorg, direktiv 2000/78/EF av 27. november 2000 om fastsettelse av en generell ramme for likebehandling ved ansettelse og i arbeidsforhold¹⁰, som forbyr skilnadshandsaming på grunn av religion eller tru, funksjonshemmning, alder og seksuell legning, og direktiv 2004/113/EF av 13. desember 2004 om gjennomføring av prinsippet om likebehandling av kvinner og menn når det gjelder tilgang til og levering av varer og tjenester¹¹.
10. I medhald av artikkel 2 og 3 i traktaten er lik handsaming av menn og kvinner eit grunnleggjande prinsipp i fellesskapsretten. Dei direktiva og andre rettsakter som er vedtekne på grunnlag av dette prinsippet, spelar ei viktig rolle med omsyn til betring av situasjonen til kvinnene innanfor EU. Røynslene frå tiltak på fellesskapsplan har vist at å fremje likestilling mellom kjønna i fellesskapspolitikken og motkjempe skilnadshandsaming i praksis krev ein kombinasjon av verkemiddel, medrekna lovgjeving, støtteordningar og integrering av likestillingsaspektet, som er utforma for å utfylle kvarandre. I samsvar med prinsippet om likestilling mellom menn og kvinner bør integrering av likestillingsaspektet fremjast i alle delar av og verksemder i programmet.
11. Mange ikkje-statlege organisasjonar (NGOar) som har verksemd på ulike plan, kan medverke vesentleg på europeisk plan gjennom viktige nett som medverkar til endringar i dei politiske retningslinjene med omsyn til dei allmenne måla til programmet.
12. Ettersom måla for denne avgjerda ikkje kan nåast i tilstrekkeleg grad av medlemsstatane, m.a. fordi det trengst utveksling av informasjon

⁹ TEF L 180 av 19.7.2000, s. 22.

¹⁰ TEF L 303 av 2.12.2000, s. 16.

¹¹ TEU L 373 av 21.12.2004, s. 37.

på europeisk plan og spreiling av god praksis i heile Fellesskapet, og difor, på grunn av den fleirnasjonale dimensjonen ved innsatsen og tiltaka i programmet, betre kan nåast på fellesskapsplan, kan Fellesskapet vedta tiltak i samsvar med nærlieksprinsippet, slik det er fastsett i artikkel 5 i traktaten. I samsvar med prinsippet om rimeleg samhøve, slik det er fastsett i den nemnde artikkelen, går ikkje denne avgjerda lenger enn det som er naudsynt for å nå desse måla.

13. I denne avgjerda er det for heile det tidsrommet som programmet varer, fastsett ei finansiell ramme som utgjer det viktigaste referansegrunnlaget for budsjettstyresmakta ved den årlege budsjettthandsaminga, slik det er defnert i nr. 37 i den tverrinstitusjonelle avtala av 17. mai 2006 mellom Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen om budsjettdisiplin og god økonomistyring¹².
14. Dei tiltaka som er naudsynte for å gjennomføre denne avgjerda, bør vedtakast i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen¹³.
15. Ettersom programmet er delt inn i fem delar, kan medlemsstatane fastsetje at dei nasjonale representantane skal bytast ut i høve til kva emne som vert handsama av det utvalet som skal hjelpe Kommisjonen —

TEKE DENNE AVGJERDA:

Artikkel 1

Skiping av og tidsrommet for programmet

1. I denne avgjerda er det fastsett eit fellesskapsprogram for sysselsetjing og sosial solidaritet — Progress (programmet) for å yte finansiell støtte til gjennomføring av dei måla til Den europeiske unionen på områda sysselsetjing og sosiale spørsmål som er fastsette i kommisjonsmeldinga om den sosiale dagsordenen, og på den måten medverke til å nå dei måla som er fastsette i Lisboa-strategien på desse områda.
2. Programmet skal gjelde frå 1. januar 2007–31. desember 2013.

Artikkel 2

Allmenne mål

1. Programmet har følgjande allmenne mål:
 - a) betre kunnskapen og forståinga av situasjonen i medlemsstatane og i andre statar som tek del, gjennom analyse, vurdering og nøy overvaking av politikken,
 - b) støtte utviklinga av statistiske verktøy og metodar og felles indikatorar, om mogleg fordelt på kjønn og aldersgruppe, på dei områda som programmet omfattar,
 - c) støtte og overvake gjennomføringa av fellesskapsretten når han vert nytta, og dei politiske måla til Fellesskapet i medlemsstatane, og vurdere effektiviteten og verkna den av dei,
 - d) fremje skipinga av nett, ymsesidig læring, identifisering og spreiling av god praksis og nyskapande metodar på europeisk plan,
 - e) auke medvitnet hjå aktørar og ålmenta om politikken og måla til Fellesskapet under kvar av dei fem delane,
 - f) stimulere kapasiteten til viktige nett på europeisk plan for å fremje, støtte og utvikle vidare politikken og måla til Fellesskapet, der det er relevant.
2. Integrering av likestillingsaspektet skal fremjast i alle delar av og i alle verksemder under programmet.
3. Dei resultata som vert oppnådde i dei ulike delane og verksemdene i programmet, skal eventuelt spreiaast til dei som det gjeld og ålmenta. Kommisjonen skal eventuelt utveksle synspunkt med dei viktigaste aktørane.

Artikkel 3

Strukturen til programmet

Programmet skal delast inn i følgjande fem delar:

1. sysselsetjing,
2. sosialomsorg og sosial integrasjon,
3. arbeidsvilkår,
4. lik handsaming og mangfold,
5. likestilling mellom kvinner og menn.

Artikkel 4

Del 1: Sysselsetjing

Del 1 skal støtte gjennomføringa av den europeiske strategien for sysselsetjing (ESS) ved:

- a) å betre forståinga av sysselsetjingssituasjonen og -perspektiva, særleg gjennom analysar og undersøkingar og utarbeiding av statistikkar og felles indikatorar innanfor ramma av den europeiske strategien for sysselsetjing,

¹² TEU C 139 av 14.6.2006, s. 1.

¹³ TEF L 184 av 17.7.1999, s. 23. Avgjerda endra ved avgjerd 2006/512/EF (TEU L 200 av 22.7.2006, s. 11).

Om samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av fellesskapsprogrammet for sysselsetting og sosial solidaritet - PROGRESS (2007–2013)

- b) å overvake og vurdere gjennomføringa av dei europeiske retningslinjene og tilrådingane for sysselsetting og verknaden av dei, særleg gjennom den felles sysselsetningsrapporten, og analysere samspelet mellom den europeiske strategien for sysselsetting og allmenn økonomisk og sosial politikk og andre politikkområde,
- c) å organisere utveksling av politikk, god praksis og nyskapande metodar, og fremje ymsesidig læring i samband med den europeiske strategien for sysselsetting,
- d) å auke medvitet, spreie opplysningar og fremje ordskifte om sysselsetningsutfordringar og -politikk og gjennomføring av nasjonale reformprogram, medrekna hjå partane i arbeidslivet, regionale og lokale aktørar og andre aktørar.

Artikkel 5

Del 2: Sosialomsorg og sosial integrasjon

Del 2 skal støtte gjennomføringa av den opne framgangsmåten for samordning på området sosialomsorg og sosial integrasjon:

- a) auke kunnskapen om spørsmål rundt sosial utstøting og fattigdom og politikk på områda sosialomsorg og sosial integrasjon, særleg gjennom analysar og undersøkingar og utarbeiding av statistikk og felles indikatorar innanfor ramma av den opne framgangsmåten for samordning på området sosialomsorg og sosial integrasjon,
- b) overvake og vurdere gjennomføringa av den opne framgangsmåten for samordning på området sosialomsorg og sosial integrasjon og verknaden av han på nasjonalt plan og fellesskapsplan, i tillegg til å analysere samspelet mellom den opne framgangsmåten for samordning og andre politikkområde,
- c) organisere utveksling av politikk, god praksis og nyskapande metodar, og fremje ymsesidig læring i samband med den europeiske strategien for sosialomsorg og sosial integrasjon,
- d) auke medvitet, spreie opplysningar og fremje ordskiftet om dei viktigaste utfordringane og politiske spørsmåla som kjem opp i samband med Fellesskapet sin framgangsmåte for samordning på området sosialomsorg og sosial integrasjon, medrekna hjå partane i arbeidslivet, regionale og lokale aktørar, ikkje-statlege organisasjonar og andre aktørar,
- e) utvikle kapasiteten til viktige nett på europeisk plan for å fremje og utvikle vidare dei politiske måla og strategiane til Fellesskapet på området likestilling mellom kvinner og menn.

Artikkel 6

Del 3: Arbeidsvilkår

Del 3 skal støtte bringa av arbeidsmiljøet og arbeidsvilkåra, medrekna helse og tryggleik på arbeidsplassen og kombinering av arbeid og familieliv, ved å:

- a) auke kunnskapen om arbeidsvilkår, særleg gjennom analysar og undersøkingar og eventuelt utarbeiding av statistikk og felles indikatorar, i tillegg til å vurdere effektiviteten til og verknadene av eksisterande regelverk, politikk og praksis,
- b) støtte gjennomføringa av arbeidsretten til Fellesskapet gjennom effektiv overvaking, gjennomføre seminar for dei som arbeider på området, utarbeide rettleiingar og nett mellom spesialiserte organ, medrekna partane i arbeidslivet,
- c) setje i verk førebyggjande tiltak og fremje ein kultur for førebygging på området helse og tryggleik på arbeidsplassen,
- d) auke medvitet, spreie opplysningar og fremje ordskiftet om dei viktigaste utfordringane og politiske spørsmåla i samband med arbeidsvilkår, medrekna hjå partane i arbeidslivet og andre aktørar.

Artikkel 7

Del 4: Lik handsaming og mangfold

Del 4 skal støtte ei effektiv gjennomføring av prinzippet om lik handsaming og fremje integreringa av dette i all fellesskapspolitikk ved å:

- a) auke kunnskapen om skilnadshandsaming, særleg gjennom analysar og undersøkingar og eventuelt utarbeiding av statistikk og felles indikatorar, i tillegg til vurdering av effektiviteten til og verknadene av eksisterande regelverk, politikk og praksis,
- b) støtte gjennomføringa av fellesskapsregelverket for lik handsaming gjennom effektiv overvaking, gjennomføring av seminar for dei som arbeider på området, utarbeiding av rettleiingar og nett mellom spesialiserte organ som arbeider med lik handsaming,
- c) auke medvitet, spreie opplysningar og fremje ordskiftet om dei viktigaste utfordringane og politiske spørsmåla i samband med skilnads-handsaming og integreringa av lik handsaming i all fellesskapspolitikk, medrekna hjå partane i arbeidslivet, ikkje-statlege organisasjonar og andre aktørar,
- d) utvikle kapasiteten til viktige nett på europeisk plan for å fremje og utvikle vidare dei politiske måla og strategiane til Fellesskapet på området motkjemping av skilnadshandsaming.

Artikkel 8**Del 5: Likestilling mellom kvinner og menn**

Del 5 skal støtte ei effektiv gjennomføring av prinsippet om likestilling mellom kvinner og menn og fremje integrering av likestillingsaspektet i all fellesskapspolitikk ved å:

- a) auke kunnskapen når det gjeld spørsmål om likestilling mellom kvinner og menn og integrering av likestillingsaspektet, særleg gjennom analysar og undersøkingar og utarbeiding av statistikk og eventuelt indikatorar, i tillegg til å vurdere effektiviteten til og verknadene av eksisterande regelverk, politikk og praksis,
- b) støtte gjennomføringa av regelverket til Fellesskapet om likestilling mellom kvinner og menn gjennom effektiv overvaking, gjennomføring av seminar for dei som arbeider på området og skiping av nett mellom organ som er spesialiserte innanfor likestilling,
- c) auke medvitnet, spreie opplysningar og fremje ordskiftet om dei viktigaste utfordringane og politiske spørsmåla i samband med likestilling mellom kvinner og menn og integrering av likestillingsaspektet, medrekna hjå partane i arbeidslivet, ikkje-statlege organisasjonar og andre aktørar,
- d) utvikle kapasiteten til viktige nett på europeisk plan for å fremje og utvikle vidare dei politiske måla og strategiane til Fellesskapet på området likestilling mellom kvinner og menn.

Artikkel 9**Typar tiltak**

1. Programmet skal finansiere følgjande typar tiltak, som eventuelt kan gjennomførast innanfor ei tverrnasjonal ramme:

- a) Analysar:
 - i. innsamling, utvikling og spreiling av data og statistikk,
 - ii. utvikling og spreiling av felles metodar og eventuelt indikatorar eller referanse-mål,
 - iii. gjennomføring av undersøkingar, analysar og rundspørjingar og spreiling av resultata frå dei,
 - iv. gjennomføring av vurderingar og konsekvensanalysar og spreiling av resultata frå dei,
 - v. utarbeiding og offentleggjering av rettleiningar, rapportar og undervisningsmateriell via Internett eller andre medium.
- b) Ymsesidig læring, medvitsauking og formidlingsverksemd:
 - i. fastlegging og utveksling av god praksis, nyskapande metodar og røynsler og tilrettelegging av fagfellevurderingar og ymsesidig læring ved hjelp av møte/arbeidsgrupper/seminar på europeisk, tverrnasjonal eller nasjonalt plan, samstundes som det om mogleg vert teke omsyn til særskilde nasjonale tilhøve,
 - ii. tilrettelegging av formannskapskonferansar/seminar,
 - iii. organisering av konferansar/seminar til støtte for utvikling og gjennomføring av fellesskapsretten og dei politiske måla til Fellesskapet,
 - iv. tilrettelegging av mediekampanjar og –tilskipingar,
 - v. samling og offentleggjering av materiell med sikte på å spreie informasjon om og resultat av programmet.
- c) Støtte til hovudaktørar:
 - i. støtte til driftskostnadene til dei viktige netta på europeisk plan som driv verksemnd som er knytt til gjennomføring av måla i programmet,
 - ii. skiping av arbeidsgrupper med nasjonale tenestemenn for å overvake gjennomføringa av fellesskapsretten,
 - iii. finansiering av spesialiserte seminar som er retta mot dei som arbeider på området, viktige tenestemenn og andre relevante aktørar,
 - iv. skiping av nettverk mellom spesialiserte organ på europeisk plan,
 - v. finansiering av nettverk mellom sakkunlige,
 - vi. finansiering av senter for observasjon på europeisk plan,
 - vii. utveksling av personell mellom nasjonale forvaltingar,
 - viii. samarbeid med nasjonale institusjonar.
- 2. Dei verksemndene som er fastsette i nr. 1 bokstav b), skal ha ein sterkt europeisk dimensjon, ha eit høveleg omfang for å sikre ein reell europeisk meirverdi og gjennomførast av nasjonale, regionale eller lokale styresmakter, spesialiserte organ som er skipa i medhald av fellesskapsretten eller aktørar som vert rekna som hovudaktørar på området sitt.
- 3. Tiltak for førebuing og gjennomføring av europeiske år skal ikkje finansierast gjennom programmet.

Artikkel 10

Tilgang til programmet

1. Programmet skal vere ope for deltaking for alle offentlege og/eller private organ, aktørar og institusjonar, særleg:
 - a) medlemsstatar,
 - b) offentlege arbeidsformidlingar og kontora deira,
 - c) lokale og regionale styresmakter,
 - d) spesialiserte organ som er skipa i medhald av fellesskapsretten,
 - e) partane i arbeidslivet,
 - f) ikkje-statlege organisasjonar, særleg dei som er organiserte på europeisk plan,
 - g) institusjonar for høgare utdanning og forskingsinstitutt,
 - h) sakkunnige innan vurdering,
 - i) nasjonale statistiske kontor,
 - j) media.
2. Kommisjonen kan òg ta direkte del i programmet når det gjeld dei verksemde som er fastsette i artikkel 9 nr. 1 bokstav a) og b).

Artikkel 11

Framgangsmåte for søknad om støtte

1. Verksemder av den typen som er nemnd i artikkel 9, kan finansierast ved:
 - a) ei avtale om tenesteyting etter ei tilbodsinnbyding der framgangsmåtane til Eurostat skal nyttast i samarbeidet med nasjonale statistiske kontor,
 - b) ein delvis støtte etter ei innbyding til framlegg der samfinansieringa frå Fellesskapet som ein hovudregel ikkje skal overstige 80 % av dei samla utgiftene til mottakaren. All finansiell støtte som overstig dette taket, kan berre tildelast i særskilde høve og etter nøyne undersøking.
2. Verksemder av den typen som er nemnd i artikkel 9 nr. 1, kan få finansiell støtte på grunnlag av søknader frå til dømes medlemsstatar, i samsvar med dei relevante føresegnene i rádsforordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 av 25. juni 2002 om finansreglementet som får anvendelse på De europeiske fellesskaps alminnelige budsjett¹⁴, særleg artikkel 110, og Kommisjonsforordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 av 23. desember 2002 om fastsettelse av nærmere regler for gjennomføring av rádsforordning (EF) nr. 1605/2002 om finansreglementet som får anvendelse på De europeiske fellesskaps alminnelige budsjett¹⁵, særleg artikkel 168.

¹⁴ TEF L 248 av 16.9.2002, s. 1.

Artikkel 12

Gjennomføringsføresegner

1. Dei tiltaka som er naudsynte for å gjennomføre denne avgjerda når det gjeld følgjande saker, skal vedtakast etter den framgangsmåten som er nemnd i artikkel 13 nr. 2:
 - a) dei overordna retningslinjene for gjennomføringa av programmet,
 - b) den årlege arbeidsplanen for gjennomføring av programmet, delt inn i ulike delar,
 - c) finansiell støtte frå Fellesskapet,
 - d) det årlege budsjettet, med etterhald for artikkel 17,
 - e) framgangsmåtane for utveljing av tiltak som skal få støtte frå Fellesskapet og Kommisjonen sitt utkast til liste over tiltak som skal få slik støtte,
 - f) kriteria for å vurdere programmet, medrekna dei som er knytte til kostnadseffektivitet og ordningar for spreiing og overføring av resultat.
2. Dei tiltaka som er naudsynte for å gjennomføre denne avgjerda med omsyn til alle andre saker enn dei som er førde opp i nr. 1 i denne artikkel, skal vedtakast etter den framgangsmåten som er nemnd i artikkel 13 nr. 3.

Artikkel 13

Utval

1. Kommisjonen skal få hjelp av eit utval.
2. Når det vert vist til dette nummeret, skal artikkel 4 og 7 i avgjerd 1999/468/EF nyttast, samstundes som det vert teke omsyn til føresegnene i artikkel 8 i den nemnde avgjerda. Tidsrommet som er fastsett i artikkel 4 nr. 3 i avgjerd 1999/468/EF, skal vere to månader.
3. Når det vert vist til dette nummeret, skal artikkel 3 og 7 i avgjerd 1999/468/EF nyttast, samstundes som det vert teke omsyn til føresegnene i artikkel 8 i den nemnde avgjerda.
4. Utvalet fastset møteføresegnene sine.

Artikkel 14

Samarbeid med andre utval

1. Kommisjonen skal skape den kontakten som er naudsynt med Utvalet for sosial tryggleik og Sysselsetningsutvalet for å sikre at dei vert jamleg og høveleg informerte om gjennomføringa av dei verksemde som er nemnde i denne avgjerda.

¹⁵ TEF L 357 av 31.12.2002, s. 1. Forordninga sist endra ved forordning (EF, Euratom) nr. 1248/2006 (TEU L 227 av 19.8.2006, s. 3).

2. Kommisjonen skal også informere andre relevante utval om kva tiltak som vert gjorde innanfor dei fem delane av programmet.
3. Kommisjonen skal om naudsynt skipe eit jamleg og strukturert samarbeid mellom det utvalet som er nemnt i artikkel 13 og dei overvakaingsutvala som er skipa for andre relevante politikkområde, ordningar og tiltak.

Artikkel 15

Samanheng og komplementaritet

1. Kommisjonen skal i samarbeid med medlemsstatane sikre at det er overordna samanheng og komplementaritet med annan EU- og fellesskapspolitikk og andre EU- og fellesskapsordningar og -tiltak, særleg ved å innføre høvelege ordningar for samordning av verksemndene i programmet med relevante verksemder innanfor forsking, justis- og innanrikssaker, kultur, utdanning, opplæring og ungdomspolitikk, og på områda utviding og Fellesskapet sitt samanheng med tredjestatar, og med regionalpolitikk og allmenn økonomisk politikk. Det skal leggjast særleg vekt på mogleg samverknad mellom dette programmet og program innanfor utdanning og opplæring.
2. Kommisjonen og medlemsstatane skal sikre samanheng og komplementaritet og at det ikkje vert overlapping med verksemder innanfor programmet og andre relevante EU- og fellesskapstiltak, særleg innanfor strukturfonda, spesielt Det europeiske sosialfondet.
3. Kommisjonen skal sikre at utgifter som vert dekte av og førde opp på programmet, ikkje vert førde opp på ein annan finansieringsordning frå Fellesskapet.
4. Kommisjonen skal jamleg melde frå til det utvalet som er nemnt i artikkel 13, om andre fellesskapstiltak som medverkar til å nå dei måla som er fastsette i Lisboa-strategien på området den sosiale dagsordenen.
5. Medlemsstatane skal gjere alt dei kan for å sikre samanheng og komplementaritet mellom verksemder innanfor ramma av programmet og verksemder som vert gjennomførde på nasjonalt, regionalt og lokalt plan.

Artikkel 16

Deltaking for tredjestatar

Programmet er ope for deltaking for

- EFTA-EØS-statane i samsvar med dei vilkåra som er fastsette i EØS-aftala,

- kandidat- og søkerstatane som har inngått assosieringsavtaler med Den europeiske unionen, i tillegg til statane på Vest-Balkan som innår i stabiliserings- og assosieringsprosessen.

Artikkel 17

Finansiering

1. Den finansielle ramma for gjennomføring av dei fellesskapsverksemndene som er nemnde i denne avgjerda i tidsrommet frå 1. januar 2007 til 31. desember 2013, er fastsett til 743 250 000 euro.
2. I løpet av heile det tidsrommet som programmet varer, skal den finansielle fordelinga mellom dei ulike delane stette følgjande nedre grenser:

Del 1	Sysselsetjing	23 %
Del 2	Sosialomsorg og sosial integrasjon	30 %
Del 3	Arbeidsvilkår	10 %
Del 4	Lik handsaming og mangfold	23 %
Del 5	Likestilling mellom kvinner og menn.	12 %

3. Høgst 2 % av den finansielle ramma skal gå til gjennomføringa av programmet for å dekkje til dømes utgiftene i samband med verksemda til det utvalet som er nemnt i artikkel 13, eller dei vurderingane som er gjorde i medhald av artikkel 19.
4. Dei årlege løyvingane skal godkjennast av budsjettstyresmakta innanfor ramma av dei finansielle oversлага.
5. Kommisjonen kan nytte seg av teknisk og/eller administrativ hjelpe som er til felles nytte både for Kommisjonen og støttemottakarane, i tillegg til å bere utgiftene til dette.

Artikkel 18

Vern av dei økonomiske interessene til Fellesskapet

1. Kommisjonen skal ved gjennomføringa av tiltak som vert finansierte i samsvar med denne avgjerda, sikre at dei økonomiske interessene til Fellesskapet vert verna ved bruk av førebyggjande tiltak mot svik, korruption og anna ulovleg verksemd, ved effektiv kontroll og tilbakebetaling av midlar som er utbetalte på urettkome vis og, dersom det vert oppdagat avvik, ved sanksjonar som er verknadsfulle, svarar til brotet og hindrar nye brot, i samsvar med rådsforordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 av 18. desember 1995 om beskyttelse av De europeis-

ke fellesskaps økonomiske interesser¹⁶ og (EF, Euratom) nr. 2185/96 av 11. november 1996 om kontroll og inspeksjon på stedet som foretas av Kommisjonen for å verne De europeiske fellesskaps økonomiske interesser mot bedrageri og andre uregelmessigheter¹⁷ og med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1073/1999 av 25. mai 1999 om undersøkelser som foretas av Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse (OLAF)¹⁸.

2. Når det gjeld fellesskapstiltak som vert finansierte i medhald av denne avgjerda, tyder avvik slik det er nemnt i artikkel 1 nr. 2 i rådsforordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 om beskyttelse av Det europeiske fellesskaps økonomiske interesser alle brot på ei føresegn i fellesskapsretten eller alle brot på ei avtaleplikt som følgjer av ei handling eller forsømming frå eit rettssubjekt si side, som skadar eller kan skade det allmenne budsjettet til Den europeiske unionen eller andre budsjett som Unionen forvaltar, som følgje av ei utilbørleg utgift.
3. Kontraktar og avtaler og avtaler med delta-kande tredjestatar som følgjer av denne avgjerda, skal særleg innehalde føresegner om overvakning og finansiell kontroll som skal gjennomførast av Kommisjonen (eller ein representant som har fått fullmakt av Kommisjonen), og om revisjon som Revisjonsretten skal utføre, om naudsynt på staden.

Artikkel 19

Overvaking og vurdering

1. For å sikre jamleg overvakning av programmet og gjere eventuelle naudsynte justeringar mogleg, skal Kommisjonen utarbeide årlege verksemrsrapportar som legg vekt på resultata av programmet, og sende dei over til Europaparla-

mentet og det utvalet som er nemnt i artikkel 13.

2. Dei ulike delane av programmet skal òg gjen-nomgå ei midtvegsverdring som vil gje eit overblikk over heile programmet for å måle framgangen med omsyn til stetting av måla i programmet, effektiviten i bruken av ressursar og den europeiske meirverdien. Denne vurderinga kan utfyllast av løpende vurderingar. Desse skal gjennomførast av Kommisjonen med hjelp av sakkunnige utanfrå. Når dei vert tilgjengelege skal det gjerast greie for resultata i verksemrsrapportane som er nemnde i nr. 1.
3. Innan 31. desember 2015 skal Kommisjonen med hjelp frå sakkunnige utanfrå utarbeide ein sluttvurderingsrapport som dekkjer heile programmet, med siktet på å måle verknaden av måla i programmet og den europeiske tilleggs-verdien. Kommisjonen skal leggje fram denne vurderinga frå dei sakkunnige for Europaparlamantet, Rådet, Det europeiske økonomi- og sosialutvalet og Regionutvalet.
4. Gjennomføringa av dei individuelle delane av programmet, medrekna framlegginga av resultata og ordskiftet om framtidige prioriteringar skal òg drøftast innan ramma av forumet for gjennomføringa av den sosiale dagsordenen.

Artikkel 20

Iverksetjing

Denne avgjerda tek til å gjelde den 20. dagen etter at ho er kunngjord i *Tidend for Den europeiske unionen*.

Utferda i Strasbourg, 24. oktober 2006.

For Europaparlamantet

Formann

J. BORRELL FONTELLES

For Rådet

Formann

P. LEHTOMÄKI

¹⁶ TEF L 312 av 23.12.1995, s. 1.

¹⁷ TEF L 292 av 15.11.1996, s. 2.

¹⁸ TEF L 136 av 31.5.1999, s. 1.

